

Rada
Unii Europejskiej

Luksemburg, 20 czerwca 2016 r.
(OR. en)

10392/16

DEVGEN 139
COHAF 46
ACP 93
RELEX 539
ALIM 14
AGRI 354
FAO 31
SAN 268

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	20 czerwca 2016 r.
Do:	Delegacje

Nr poprz. dok.:	10339/16
-----------------	----------

Dotyczy:	Konkluzje Rady w sprawie bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego – Konkluzje Rady (20 czerwca 2016 r.)
----------	--

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego przyjęte przez Radę na jej 3477. posiedzeniu, które odbyło się 20 czerwca 2016 r.

Konkluzje Rady w sprawie bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego

1. Rada z zadowoleniem przyjmuje drugie skonsolidowane sprawozdanie dwuletnie z wdrażania unijnej polityki bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego¹ i z zadowoleniem przyjmuje odnowienie zobowiązań politycznych dotyczących bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego. Rada z zadowoleniem przyjmuje również prezentację pierwszego sprawozdania z postępów w realizacji planu działania Komisji w zakresie żywienia z lipca 2014 r.² Uznając wagę tych sprawozdań jako narzędzi w zakresie odpowiedzialności, które przyczyniają się do poprawy skuteczności pomocy rozwojowej, zapoznawszy się z wynikami UE za rok 2014 i przywołując swoje konkluzje w sprawie pierwszego sprawozdania dwuletniego pt. „Wdrażanie unijnej polityki bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego”³, a także wcześniejsze konkluzje dotyczące tego obszaru polityki wydane od 2010 r., Rada stwierdza, co następuje:

Wdrażanie unijnej polityki bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego, drugie sprawozdanie dwuletnie

2. W zakresie poprawy ogólnoświatowego bezpieczeństwa żywnościowego dokonuje się znaczny postęp, a wskaźnik głodu na świecie pokazuje, że od 2000 r. poziom głodu spadł o 27 %. Rada jest jednak zaniepokojona tym, że całkowita liczba ludzi chronicznie niedożywionych wynosi wciąż 795 mln. Rada z zadowoleniem przyjmuje drugie skonsolidowane sprawozdanie dotyczące unijnej polityki bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego oraz fakt, że UE i jej państwa członkowskie odegrały kluczową rolę w kształtowaniu głównych międzynarodowych porozumień i zobowiązań w 2014 i 2015 r., odnowiły swoje zobowiązania polityczne w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego oraz w kilku przypadkach od czasu pierwszego sprawozdania znacząco poprawiły ukierunkowanie swoich działań i finansowanie. Rada popiera zalecenia zawarte w sprawozdaniu i pragnie zwrócić uwagę na następujące kwestie:

¹ 9978/16 - COM (2016) 244 final.

² 9467/16.

³ 9141/15.

2.1. Należy utrzymać światowe bezpieczeństwo żywnościowe i żywieniowe na pierwszym planie w unijnym programie współpracy rozwojowej oraz wyraźne wsparcie realizacji celów zrównoważonego rozwoju zawartych w programie działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030. Przyjmując program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 jako wiodące ramy, UE i jej państwa członkowskie powinny wyraźniej przedstawiać swoje zobowiązania w zakresie zgłaszania wyników w dziedzinie rolnictwa, bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego. Wskazując, jak wkład UE poprawia warunki życia dzieci dotkniętych zahamowaniem wzrostu⁴ i drobnych producentów rolnych (z których przynajmniej 50 % stanowią kobiety), Rada apeluje do Komisji, by w koordynacji z państwami członkowskimi UE zaproponowała wspólne wskaźniki i wydajne metody, które mogłyby ułatwić gromadzenie wyników dotyczących poszczególnych celów zrównoważonego rozwoju, w szczególności celu nr 2. Prace te powinny być uzupełnieniem prac przeprowadzonych już nad wskaźnikami dotyczącymi celów zrównoważonego rozwoju.

2.2. Należy wzmocnić wielostronne i zintegrowane podejście do zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego. UE i jej państwa członkowskie wspólnie z rządami partnerskimi muszą proaktywnie pracować z partnerami wielostronnymi, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i sektora prywatnego, w tym mikro-, małych i średnich przedsiębiorstwach, aby osiągnąć zrównoważone inwestycje i trwałe rezultaty. W dalszym ciągu należy kłaść nacisk na przekształcenie roli kobiet i młodych ludzi, zwłaszcza tych, którzy mieszkają na terenach objętych konfliktami lub o niestabilnej sytuacji, nacisk na zapewnienie kobietom równego dostępu do zasobów, a także na wzmacnianie odporności (klimatycznej) wrażliwych społeczności, również poprzez budowanie zdolności. Celem kolejnego sprawozdania z realizacji mogłoby być wyznaczenie danych podstawowych dotyczących poziomu zaangażowania interesariuszy i stosowania w programach UE i państw członkowskich zintegrowanego podejścia odpornego na zmianę klimatu i praktyk rolnych uwrażliwionych na kwestie wyżywienia.

⁴ Zahamowanie wzrostu jest skutkiem chronicznego niedożywienia przejawiającym się niskim, jak na dany wiek, wzrostem (definicja WHO).

- 2.3. Należy wzmocnić mechanizmy stymulujące odpowiedzialne zaangażowanie i inwestycje sektora prywatnego oraz korzystanie z modeli biznesowych sprzyjających włączeniu społecznemu. UE i jej państwa członkowskie coraz częściej nawiązują partnerstwa z sektorem prywatnym, aby napędzać istotne zmiany dla drobnych producentów rolnych prowadzących gospodarstwa rodzinne, ze zwróceniem szczególnej uwagi na rolę i wkład kobiet w zapewnianie bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego. W tym kontekście kluczowe znaczenie ma zapewnienie, by drobni producenci rolni prowadzący gospodarstwa rodzinne mogli korzystać z odpowiedzialnych krajowych, regionalnych i globalnych łańcuchów wartości, i przyczyniali się do osiągania w sektorze rolnictwa zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu. W tym względzie Rada zachęca do tworzenia skutecznych partnerstw publiczno-prywatnych zapewniających takie mechanizmy zarządzania, które będą dawały producentom i organizacjom społeczeństwa obywatelskiego prawo głosu, do stosowania przyjętych przez Komitet ds. Światowego Bezpieczeństwa Żywnościowego zasad odpowiedzialnego inwestowania w rolnictwo i systemy żywnościowe oraz do wdrożenia w kontekście krajowego bezpieczeństwa żywnościowego dobrowolnych wytycznych w zakresie odpowiedzialnego zarządzania własnością gruntów, łowisk i lasów.
- 2.4. Transformację obszarów wiejskich należy uznać za proces o decydującym znaczeniu dla tworzenia godnych miejsc pracy, zwiększenia dochodów i wzrostu gospodarczego oraz osiągnięcia celów w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego w perspektywie długofalowej, zwłaszcza w odniesieniu do kobiet i ludzi młodych. Jest to w znacznym stopniu powiązane z rozwiązywaniem kwestii nierówności gospodarczych, migracji i urbanizacji. Należy włożyć większy wysiłek w tworzenie warunków sprzyjających zrównoważonym inwestycjom w infrastrukturę i rozwój obszarów wiejskich. Należy w szczególności uwzględnić zmianę klimatu i opracować zrównoważone strategie przeciwdziałania jej. Ponadto jednym z czynników, który należy ściśle monitorować, są transgraniczne zagrożenia zdrowia, takie jak oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe.
- 2.5. Należy zapewnić stałe inwestowanie w badania naukowe i innowacje, w tym cyfryzację, oraz zwiększyć działania wzmacniające oddziaływanie tych inwestycji. Rada zachęca UE i jej państwa członkowskie do wspólnej pracy nad przyspieszeniem dostępu rolników do innowacji i wzmacniania partnerstw na rzecz długoterminowej skuteczności między europejskimi i partnerskimi instytucjami badawczymi.

2.6. Należy dalej poprawiać koordynację między UE i państwami członkowskimi oraz koordynację z innymi darczyńcami w stawianiu czoła wyzwaniom związanym z bezpieczeństwem żywnościowym i żywieniowym oraz rozwojem rolnictwa. W tym względzie Rada zachęca do dalszej pracy nad spójnością polityki na rzecz rozwoju i wspólnego programowania⁵. Rada wzywa państwa członkowskie UE do realizacji w ciągu kolejnego okresu sprawozdawczego w przynajmniej pięciu krajach partnerskich konkretnych inicjatyw lub działań – w tym wspólnych prac poświęconych analizie, dialogowi politycznemu, monitorowaniu i ocenie, oraz w zakresie poprawy ram wyników.

Pierwsze sprawozdanie z postępów w realizacji planu działania w zakresie żywienia

3. Rada z zadowoleniem przyjmuje analizę obecnej sytuacji i tendencji do 2025 r. pod względem zahamowania wzrostu dla każdego z 40 krajów zainteresowania wymienionych w planie działania w zakresie żywienia. Analiza ta jest skutecznym narzędziem poprawy naszego rozumienia tendencji występujących w poszczególnych krajach i prognoz dotyczących zjawiska zahamowania wzrostu, a także wzmocnienia dialogu z rządami, międzynarodową społecznością darczyńców i innymi interesariuszami. Może być również dla rządów i zainteresowanych partnerów przydatną podstawą do określenia realistycznych krajowych celów dotyczących zjawiska zahamowania wzrostu.
4. Rada podkreśla znaczenie ściślejszej koordynacji między Komisją i państwami członkowskimi przy określaniu programów i priorytetów w zakresie żywienia, poprzez wymianę doświadczeń i wiedzy fachowej, zwłaszcza w odniesieniu do narzędzi oceny i wskaźników oddziaływania w zakresie żywienia.

⁵ 8831/16.

5. Rada z zadowoleniem przyjmuje przedstawione przez Komisję w sprawozdaniu z postępów dane dotyczące inwestycji w żywienie w okresie 2010–2014⁶ oraz zaleca, by do zapewnienia spójności między darczyńcami stosowano wspólną metodę sprawozdawczości uzgodnioną na forum grupy darczyńców ruchu na rzecz poprawy stanu wyżywienia „Scaling Up Nutrition”. Rada zachęca do regularnego składania sprawozdań dotyczących finansowych zobowiązań w zakresie żywienia podejmowanych przez UE i państwa członkowskie, w szczególności te, które podjęły zobowiązania w pakcie „Żywnienie na rzecz wzrostu” z 2013 r. Rada zachęca Komisję, by zgodnie z założeniami obecnego sprawozdania z postępów zapewniała regularne sprawozdania informujące o postępach w osiąganiu celów polityki żywieniowej i celów finansowych. Rada zachęca również państwa członkowskie do składania regularnych sprawozdań dotyczących postępów, priorytetowych państw i obszarów interwencji w realizacji ich zobowiązań w zakresie żywienia.

⁶ 9978/16 ADD 1 - SWD (2016) 155 final. Sprawozdania UE zawierające dane dotyczące inwestycji w żywienie w okresie 2010–2014. Inwestycje z 2014 r. wynosiły 454,57 mln EUR. Takie dane zostały zgłoszone i zostaną opublikowane w Światowym Raporcie Żywieniowym za lata 2015–2016. Francja, Niemcy, Irlandia, Niderlandy i Zjednoczone Królestwo zgłosiły również do Światowego Raportu Żywieniowego dane dotyczące wielkości inwestycji w żywienie, korzystając z metod sprawozdawczości grupy darczyńców ruchu na rzecz poprawy stanu wyżywienia „Scaling Up Nutrition”.